

Plavební a koupelná řád říčních lázní na Zbraslavi

- 1 / Vstup povolen pouze těm, kdož vykáží se vstupenkou.
- 2 / Plování možno se učití každodenně, vyjma neděle a svátky, od 6. hodiny ranní až do soumraku. Saisona počíná v měsíci květnu a končí v měsíci září.
- 3 / Přílišné hřmotnění, pokřikování a dovádění, vůbec vše, co by mohlo býti na ujmu ostatním, jest zapovězeno.
- 4 / Bez ohledu plovati dovoleno jest pouze dobrým plavcům a mimo plovárnu jen nejlepším. Nedovoluje se plouti na místa z plovárny neviditelná a jiná, z nichž nelze se dovolati pomoci, bez náležitého průvodu nebo lodice.
- 5 / Potápění v plovárně, každé škádlení ve vodě, skákání přes zábradlí, zvláště tak zvané „dávání pasáka“ co nejpřísněji se zapovídá.
- 6 / Vyjížděti na lodicích bez plovací kazajky, vystupovati na břehy a vory, jakož i chytati se lodic parníků jest policejně zakázáno, nač se každý zvláště upozorňuje.
- 7 / V pádu, když řeka následkem víchru vlní (tvoří tak zv. „housata“), jest přístup do volné řeky zakázán.
- 8 / Za ztracené a nevrácené prádlo koupelná musí se ihned u správy plovárny nahraditi cena kupní, a to: za prostěradlo 3 K, za plovací kazajku 2 K, za plovací kalhoty 1 K, za ručník 65 hal., za dámský oblek 6 K.
- 9 / Požadovati se musí, aby lázně a všechny věci, jmenovitě prádlo, hřebeny a kartáče v největší čistotě chovány byly.
- 10 / V případě úrazu dlužno obrátiti se na plavčíka, jenž poskytne první pomoc. Prostředky záchranné nalézají se ve zvláštní kabině plovárny.
- 11 / Nešetření těchto zakazů bude se trestati pokutou až 10 korun ve prospěch místních chudých.

Na Zbraslavi dne 26. března 1905.

U 14 pomocníků
Tajemství našeho úspěchu – správní partneři!

Divadelní spolek Kašpar podporují
Hlavní město Praha (částkou 5 000 000 Kč ročně)
a Ministerstvo kultury ČR.

Partneři spolku Kašpar

Rozmarné léto
71. premiéra spolku Kašpar / premiéra 25. června 2007
Rozmarné léto – bonus
85. premiéra spolku Kašpar / premiéra 28. července 2011

Kašpar Divadlo v Celetné

Vladislav Vančura & Kašpar

Rozmarné léto

„Lampy, kouzelný klobouk a strmý provaz –
jak je to krásné býti kadeřavým.“

Opět otevíráme říční lázně mistra Antonína Důry se spoustou vody,
s molem a terasou pro návštěvníky.

A na náměstí přitáhne svůj vůz kouzelník Arnoštek,
napne provaz a představení může začít...

Rozmarné léto – bonus

Dárek pro ty, co to chtějí ještě!

Zde najdete to, co původní příběh zatajil, vynechal či opomenul –
skrytá tajemství, rozhovory šeptané i scény s hvězdičkou.

Nechybí nové písně, kouzla a triky i fakta historická.

Rozmarné léto

Humoristická novela Vladislava Vančury z roku 1926. Kniha je psaná v češtině ovlivněné barokní podobou tohoto jazyka. Jedná se o jazyk velmi specifický, je zde použito mnoho přechodníků, které se v moderní češtině skoro nevyskytují, či je použito neobvyklého slovosledu.

Vladislav Vančura, spisovatel, publicista, dramatik, filmový scénárista a režisér, příslušník české meziválečné avantgardy. Narodil se 23. 6. 1891 v Hájích u Opavy. Dětství strávil na několika místech, hlavně v Davli u Prahy a později v Praze. Studoval na gymnáziích v Benešově a Praze. Nakonec odmaturoval na malostranském gymnáziu. Po absolvování gymnázia studoval dva roky malbu na Umprum, studia zanechal a zapsal se na LF UK. Studia dokončil r. 1921 a provozuje lékařskou praxi na Zbraslavi. Roku 1929 praxe zanechal a plně se věnuje své tvorbě. Byl prvním předsedou Devětsílu. Roku 1921 vstupuje do KSČ, o osm let později je vyloučen, jelikož podepsal manifest, jímž se distancoval od bolševisace komunistického hnutí. Za okupace se účastní domácího odboje, během heydrichiády je zatčen a popraven.

„...Hned od prvních dnů, co jsme na sklonku léta přišli na Zbraslav, jsme se chodili koupat do řeky, do Vltavy. V té první době jsme poznali Antonína Šůru, místního plavčího, který vedl dvě plovárny.

Na zbraslavském břehu to byla malá plovoucí plovárnička s několika kabinkami, dvěma bazénky a s dvojími schůdky do volné řeky. Na druhém břehu, na Závistí, si postavil Šůra svou vlastní, skromnější plovárnu. K Šůrovi se chodilo za korunu nebo celá rodina za dvě, ale většinou zadarmo. Šůra totiž musel být více na plovárně klubu, a mimoto k většině návštěvníků své plovárničky měl přátelské vztahy, a tak mu skoro nikdo neplatil. Šůra to vlastně ani nevymáhal, ledaže měl moc pokaženou náladu, to začal hubovat, vyčítat a vybírat vstupné...”

(in Ludmila Vančurová: Dvacet šest krásných let)

Pražské plovárny v dobách rozmarných...

Plováren v Praze v letech dvacátých a třicátých, v době kdy se odehrává náš příběh, nebylo ani málo, ani moc, bylo jich tak akorát... Tyto byly nejznámější:

Občanská plovárna – Dnes nejstarší dochované poříční lázně v Praze. Budova se nachází mezi Strakovou akademií a Čechovým mostem. Plovárnu založil setník Arnošt z Pfuolu v roce 1809. Původně sloužila všem občanům společně, poté si civilisté postavili vedle svoji plovárnu. Té se nadále říkalo Občanská k rozlišení od sousední Vojenské plovárny. Samotné plovárny byly na vorech na Vltavě, budova sloužila jako zázemí.

Barrandov – Kdysi slavné koupaliště rodiny Havlových pod Barrandovskými terasami s padesátimetrovým bazénem, otevřeno roku 1930. Bylo tam prý ale chladno – do přírodního amfiteátru otevřeného k jihovýchodu svítilo slunce totiž jen dopoledne. Plovárna nepřežila pád skály, která se nad tribunami utrhla v roce 1955.

Podolí – Slunce, voda, výborná malinovka a pochoutky paní Mejzlíkové lákaly do plovárny v Podolí (kousek od dnešní podolské vodárny). Existovala už roku 1911, neboť se zde točil film Rudi na záletech. Zpočátku šlo o ostrůvek z dřevěných trámů, které pan František Mejzlík koupil od vorarů. Otevřeno bylo od 8. ráno do 8. večer a před plovárnou na plácku se často konala představení.

Koupaliště v Divoké Šárce – Jedna z mála plováren, která si dodnes dokázala udržet nejen funkčnost, ale i atmosféru. Koupaliště U Veselíků vypadá dnes úplně stejně jako plovárny let třicátých. To, že je zde nejstudenejší voda v Praze, nijak neubírá na popularitě.

Zbraslavské říční lázně – Byly vybudovány na přelomu 19. a 20. století původně na levém břehu Antonínem Šůrou, který později vystavěl na protějším břehu stálou plovárnu, částími hosty byli zbraslaváci Vladislav Vančura a Saša Rašilov, ale také Jindřich Plachta, Theodor Pištěk, Antonie Nedošínská... Dokončení regulace řeky a hustý provoz lodí vedly na konci 30. let ke zrušení levobřežních lázní. Vznikem slapského jezera došlo k silnému ochlazení vody a tak postupně mizela sláva zbraslavských lázní.

Rozmarné léto – bonus

„Nápad dopsat Rozmarné léto vznikl během roku 2010 – zjistili jsme, že mnoho diváků přichází znovu každé léto a uvědomili si ohromný potenciál těchto ‚rozmarných fandů‘. Povíдали jsme si s herci na téma Rozmarné 2, až vznikl nápad vystřížených scén – Bonus. Na dalších schůzkách vznikají náčrty situací i písní. V květnu 2011 vzniká první verze scénáře – tu dostal Jirka Stránský k jazykové korekci. Mezitím Petr Malásek dumá v notách, kostýmér Löbl připravuje dámské plavky a psa. Petr posílá první písně – zprvu zřídka a ke konci v horečném sledu. To už byla půle června – hrajeme Rozmarné léto a přes den v krokovarské dekoraci zkoušíme, zpíváme a tančíme na suchu i ve vodě, učíme se kouzelnické kousky a vše kvačí k premiéře... Tak takhle vznikal Bonus.

Mějte krásný večer“ Jakub Špalek

